

دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گت

نشریه مرتعداری

سال سوم، شماره اول، ۱۳۹۵

<http://jrm.gau.ac.ir>

اثر کوتاه مدت رفتار آتش بر ساختار پوشش گیاهی و ویژگی های فیزیکوشیمیایی خاک در مراتع غیر مشجر درود فرامان

سید مجتبی طلایی تبار^۱، *محمد رضا طاطیان^۲ و رضا تمرتاش^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ^۲ استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و

منابع طبیعی ساری، ^۳ استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۱/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۳/۰۸

چکیده

آتش به عنوان یکی از عوامل پویا و موثر بر اکوسیستم های مرتعی است که ارزیابی و پایش اثرات آن به طور مستمر، نقش مهمی در برنامه ریزی و مدیریت این اکوسیستم ها خواهد داشت. تحقیق حاضر به منظور بررسی اثر کوتاه مدت آتش بر پوشش گیاهی و خاک در مراتع درود فرامان استان کرمانشاه انجام گرفت. آتش سوزی در اواخر سال ۱۳۹۱ ایجاد شده و یک سال پس از آن در منطقه حریق به مساحت ۳۰ هکتار ۲ واحد کاری آتش سوزی شده و شاهد انتخاب گردید. در هر واحد دو ترانسکت ۱۰۰ متری یکی در جهت شیب و دیگری عمود بر آن انتخاب شد. نمونه برداری از پوشش گیاهی و خاک به روش سیستماتیک تصادفی انجام شد. در هر پلات نمونه برداری از خاک از عمق سطحی ۰-۱۵ سانتی متر انجام شد. جهت برداشت داده های پوشش گیاهی از ۴۰ پلات مربعی شکل ۱*۱ متر مربع استفاده گردید. خصوصیات گیاهی شامل نام گونه، درصد پوشش، تولید، خوشخوراکی و تنوع و خصوصیات خاک شامل رطوبت، بافت، هدایت الکتریکی، اسیدیته، کربن آلی، آهک، نیتروژن، فسفر و پتاسیم تعیین شد. برای آنالیز داده ها از آزمون t غیر جفتی در نرم افزار SPSS²⁰ و برای ارتباط بین

* نویسنده مسئول: mr_t979@yahoo.com

داده‌های پوشش گیاهی با عوامل خاکی از روش آنالیز چند متغیره CCA در نسخه چهارم نرم‌افزار CANOCO استفاده گردید. در تیمار آتش‌سوزی، از لحاظ فرم رویشی گندمیان و پهن برگان افزایش یافته و میزان بوته‌ها کاهش یافتند. از لحاظ کلاس خوشخوراکی، در تیمار آتش‌سوزی گونه‌های کلاس I افزایش و گونه‌های کلاس III کاهش داشتند (سطح معنی‌داری ۵ درصد). نتایج حاصل از اثر آتش بر تنوع گونه‌ای کل نشان داد که شاخص‌های تنوع سیمپسون و شانون و غنای مارگالف کاهش داشته ولی شاخص یکنواختی هیل افزایش داشته است. نتایج حاصل از آزمایشات خاک نشان داد که آتش باعث افزایش میزان اسیدیته خاک، هدایت الکتریکی، آهک، فسفر قابل جذب، پتاسیم قابل جذب و کربن آلی گردید ولی موجب کاهش نیتروژن شد (سطح معنی‌داری یک درصد). درصد رطوبت خاک نیز تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. در بررسی روابط آتش و عوامل خاکی با آنالیز CCA نتایج نشان داد که در تیمار شاهد مهم‌ترین عوامل خاکی تأثیرگذار بر تغییرات پوشش گیاهی شامل نیتروژن، فسفر، پتاسیم، درصد رطوبت، هدایت الکتریکی، کربن آلی، اسیدیته و در تیمار آتش بیشترین عوامل تأثیرگذار میزان سیلت و رس می‌باشند. با توجه به اثرات منفی حاصل از آتش‌سوزی در کوتاه مدت، این برنامه در مدیریت مقطعی برای مراتع غیرمشجر غرب کشور که از غنای معدنی مناسبی برخوردارند، توصیه نمی‌شود.

واژه‌های کلیدی: آتش‌سوزی، مرتع غیرمشجر، خاک، تنوع زیستی، کرمانشاه

مقدمه

آتش یک فرآیند پویا است که بر انواع مختلف گونه‌ها از راه‌های مختلف تأثیر می‌گذارد. اگر یک گیاه به طور فعال در سوخت و ساز قرار گیرد، آتش باعث استرس گیاه خواهد شد و یا حتی منجر به مرگ و میر آن می‌شود. بنابراین آتش می‌تواند تأثیر بسیار زیادی بر مراتع داشته باشد. هنگامی که مراتع به آتش کشیده می‌شوند، مدیر مراتع است که با انتخاب‌های متعدد دشوار از جمله تعیین مدت استراحت خاص چراگاه مواجه می‌شود (کاسی و همکاران، ۲۰۰۹). این تصمیم اغلب بحث برانگیز است اما بسیار اهمیت دارد چون مدیریت چرا بعد از آتش‌سوزی این پتانسیل را دارد که به طور قابل توجهی بر سلامت مراتع از جمله بهره‌وری و ترکیب گونه‌های گیاهی تأثیر بگذارد. لذا تعیین اثرات آتش در برنامه‌ریزی آتی مراتعی که دچار حریق می‌شوند، اثرگذاری بسیاری خواهد داشت. امروزه

بروز آتش در مراتع زاگرس به خصوص در فصول خشک به عنوان یک عامل تخریب مطرح است و از آنجا که ذخایر زیستی، زیربنای اصلی یک جامعه پایدار محسوب می‌شوند، به عنوان مهم‌ترین جزء برای سیستم حمایت از حیات زمین و جلوگیری از فروپاشی بوم‌شناختی به‌شمار می‌آیند (محمدی‌فاضل و صفایی، ۲۰۰۰).

آتش به عنوان یک عامل بوم‌شناختی همیشه تغییراتی در ساختار پوشش گیاهی ایجاد می‌نماید. این پدیده می‌تواند بر اجزای تشکیل دهنده هر زیست‌بوم تأثیرات منفی یا مثبتی را بوجود آورد که از دیدگاه مدیریت منابع طبیعی برای برنامه‌ریزان حائز اهمیت فراوان است و اثر آن بر روی زیست‌بوم، بسته به فصل، تکرار، نوع و شدت آتش‌سوزی متفاوت خواهد بود (وهاب زاده، ۲۰۰۹). آتش با سوزاندن پوشش گیاهی سبب کاهش معنی‌دار گیاهان چوبی، خشبی و بوته‌ای شده و زمینه مساعدی را برای رشد و گسترش گیاهان اشکوب تحتانی فراهم می‌کند (وینک و همکاران، ۲۰۰۴). تأثیر آتش‌سوزی بر روی ماده آلی خاک به عواملی نظیر نوع و شدت آتش‌سوزی، رطوبت خاک، نوع خاک، و ماهیت مواد سوخته وابسته است (گنزالز پرز و همکاران، ۲۰۰۴). فتاحی و طهماسبی (۲۰۱۰) نشان دادند تولید علوفه، درصد پوشش و تراکم گندمیان چندساله و درصد خاک لخت به طور معنی‌داری تحت اثر آتش‌سوزی افزایش یافته و تراکم و درصد پوشش بوته‌ای و گندمیان یک‌ساله و درصد پوشش لاشبرگ کاهش معنی‌داری داشته‌است. جوادی و مأمون (۲۰۱۱) به این نتیجه رسیدند که درصد پوشش گیاهی کلاس III بیش از منطقه شاهد بوده ولی پوشش گیاهی کلاس I بیشتر شده است. همچنین درصد پوشش و میزان تولید گندمیان در منطقه آتش‌سوزی افزایش معنی‌داری نسبت به منطقه شاهد داشته است. شریفی و همکاران (۲۰۱۴) بیان داشتند با افزایش شدت آتش‌سوزی درصد کربن آلی و نیتروژن کل خاک کاهش و میزان فسفر قابل جذب افزایش پیدا می‌کند. حسن‌زاده و همکاران (۲۰۱۳) به این نتایج دست یافتند که درصد کربن آلی در عمق سطحی خاک افزایش، درصد رطوبت کاهش، هدایت الکتریکی و اسیدیته خاک افزایش یافته‌است. فسفر و پتاسیم خاک روند کاهشی رو دنبال کرده ولی اثر آتش بر روی آهک بی‌تأثیر بوده است. مارینگرا و همکاران (۲۰۱۲) به این نتیجه رسیدند که گونه‌های درختی غیربومی همچون افاقیا و آیلان وفور زیادی داشته‌اند و گونه شاه‌بلوط نیز به وسیله جست‌زایی احیاء شده‌است. گومز-ری و همکاران (۲۰۱۳) در تحقیقات خود به این نتیجه رسیدند مقدار فسفر، آمونیوم، نیتروژن، سدیم، پتاسیم، کلسیم، منگنز، مس و روی پس از آتش‌سوزی افزایش یافته‌است. بادیا و همکاران (۲۰۱۴) در تحقیقات خود به این نتیجه رسیدند مقدار کلسیم،

منیزیم، پتاسیم، آمونیوم، نیترات و فسفر یک هفته پس از آتش‌سوزی در عمق یک سانتی‌متری به طور قابل توجهی افزایش یافته‌است. با توجه به اینکه مراتع از عرصه‌های مهم منابع طبیعی استان کرمانشاه بوده و از نظر تولید علوفه و تولید محصولات فرعی از جمله کتیرا، موسیر و انواع گیاهان دارویی و صنعتی سهم به‌سزایی در گردش اقتصادی خانوارهای دامدار خصوصاً عشایر دارد. اهمیت این موضوع پایش و شناسایی جنبه‌های مختلف آتش‌سوزی جهت مدیریت و برنامه‌ریزی هرچه بهتر مراتع ضروری به نظر می‌رسد. تحقیق حاضر در نظر دارد با بررسی اثرات آتش‌سوزی بر روی خاک و پوشش گیاهی در جهت استمرار استفاده از مراتع و مدیریت آتی این منطقه گام مهم و مؤثری بردارد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه بخشی از مراتع درود فرامان استان کرمانشاه است که در ۴۵ کیلومتری شرقی این شهرستان و در مختصات جغرافیایی $34^{\circ} 15' 7''$ تا $34^{\circ} 16' 31''$ عرض شمالی $47^{\circ} 15' 50''$ تا $6'$ $47^{\circ} 18'$ طول شرقی واقع شده است (شکل ۱). متوسط بارندگی سالانه ۴۸۰ میلی‌متر بوده و بر اساس نقشه‌های هم‌دمای سالانه و هم‌تبخیر سالانه استان میزان دمای سالانه بین $12/5$ تا 15 درجه سانتی‌گراد و تبخیر ۱۵۰۰ تا ۱۷۰۰ میلی‌متر است. بر اساس منحنی آمیروترمیک، اردیبهشت تا شهریور ماه‌های خشک سال هستند و دی ماه تا فروردین بیشترین بارش را دارند. آب و هوای منطقه براساس روش آمبرژه، حدواسط نیمه‌خشک سرد و نیمه‌مرطوب است و بر اساس طبقه‌بندی اقلیمی دومارتین اصلاح شده استان، منطقه مورد مطالعه جزء اقلیم نیمه خشک سرد قرار گرفته است (قیطوری، ۲۰۰۳). در منطقه حریق که به صورت سهوی توسط دامداران منطقه و در انتهای تابستان ایجاد شده، محدوده‌ای به مساحت ۳۰ هکتار با ۲ واحد کاری آتش‌سوزی شده و شاهد انتخاب گردید. در هر واحد دو ترانسکت ۱۰۰ متری یکی در جهت شیب و دیگری عمود بر آن انتخاب شد. نمونه‌برداری به روش سیستماتیک تصادفی انجام شد به طوری که بر روی هر ترانسکت ۱۰ نقطه تصادفی انتخاب گردید (در مجموع ۴۰ پلات برای کل منطقه). در هر پلات نمونه‌برداری از خاک از عمق سطحی ۱۵-۰ سانتی‌متر انجام شد. جهت برداشت داده‌های پوشش گیاهی و فاکتورهای سطحی خاک با توجه به ویژگی‌های رستنی‌های موجود از پلات مربعی شکل 1×1 مترمربع استفاده شد (مصادقی، ۲۰۰۱).

شکل ۱- نقشه موقعیت منطقه مورد مطالعه.

رطوبت خاک به روش توزین، بافت خاک با استفاده از هیدرومتر، هدایت الکتریکی با EC متر، اسیدیته با pH متر، کربن آلی به روش تیتراسیون فرو آمونیوم سولفات، آهک خاک از روش تیتراسیون توسط محلول سود (NaOH)، نیتروژن کل با استفاده از روش کجلدال، فسفر قابل جذب با استفاده از محلول بی‌کربنات سدیم با روش اولسن و دستگاه اسپکتروفتومتر و پتاسیم قابل جذب با استفاده از محلول استات آمونیوم نرمال بوسیله دستگاه فلم فتومتر (حسن‌زاده، ۲۰۱۳). اطلاعات مربوط به مقادیر کمی و کیفی به دست آمده از فرم‌های آماربرداری پوشش گیاهی و آزمایشگاه خاک، در نرم‌افزار صفحه گسترده Excell وارد و ذخیره گردیدند. سپس با استفاده از نرم‌افزار SPSS₂₀ ابتدا آزمون نرمال بودن داده‌ها صورت پذیرفت که برای این منظور از آزمون‌های کولموگروف-اسمیرنوف^۱ استفاده شد. در این تحقیق چون تمام مقایسات بین دو منطقه آتش‌سوزی شده و آتش‌سوزی نشده صورت پذیرفت، بنابراین برای مقایسه یک صفت اندازه‌گیری شده در دو منطقه، اگر داده‌ها نرمال باشند از آزمون t غیرجفتی استفاده می‌شود. در این تحقیق بعد از تهیه اطلاعات پوشش گیاهی و خاک برای بررسی روابط بین خصوصیات خاک و پارامتر پوشش گیاهی گونه‌های علفی پس از آتش در تیمارهای شاهد و آتش‌سوزی هر دو منطقه مشجر و غیرمشجر از روش آنالیز چند متغیره در نسخه چهارم نرم‌افزار CANOCO استفاده گردید (تربراک و اسمایلر، ۲۰۰۲). بدین منظور ابتدا از آنالیز تطبیقی

1. Kolmogrov-Smirnov

قوس گیری شده (DCA^1) برای اندازه گیری طول گرایان استفاده شد که طول گرایان محور اول و دوم بیش از ۳ بودند، لذا از آنالیز تطبیقی متعارفی (CCA^2) استفاده گردید (قربانی، ۲۰۱۵).

نتایج

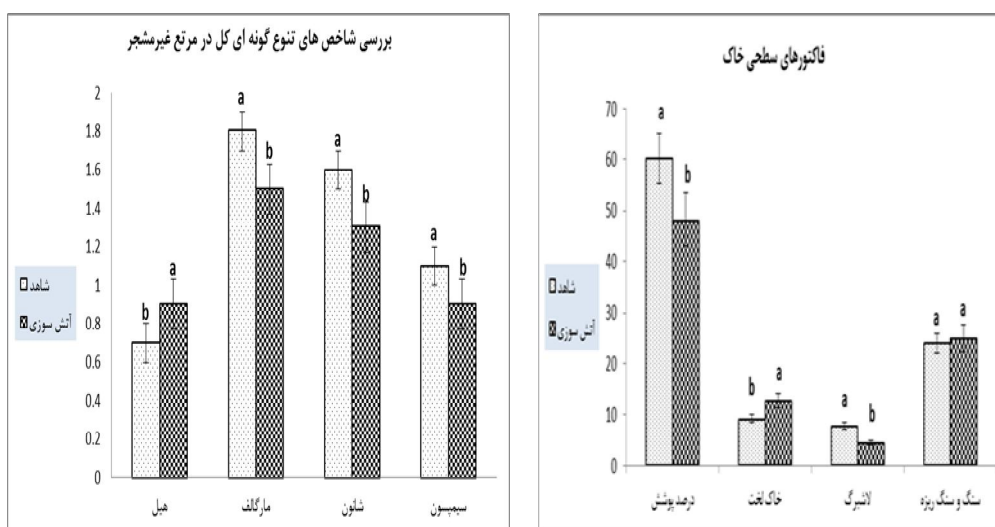
نتایج نشان داد از بین گونه های چوبی در تیمار شاهد گونه های *Amygdalus scoparia* و *Rubus coriria* و *Astragalus murinus* که در منطقه حضور داشتند، یکسال پس از آتش سوزی، از مرتع حذف شدند و تنها گونه ی *Astragalus glamceus* در عرصه حضور داشت. بیشترین درصد پوشش مخصوص تیره Poaceae بود. در تیمار آتش سوزی شده، بیشترین تعداد گونه مربوط به گندمیان با نه گونه و کمترین فرم رویشی مربوط به پهن برگان علفی با دو گونه بود. در مرتع تیمار شاهد بیشترین تعداد گونه ها، مربوط به گونه های کلاس II با هفت گونه و کمترین گونه های کلاس I با سه گونه بود، در حالی که در تیمار آتش سوزی شده بیشترین تعداد گونه ها، مربوط به گونه های کلاس I با نه گونه و کمترین گونه های کلاس III با سه گونه بود.

مرتع غیرمشجر آتش سوزی باعث ظهور گونه های چندساله *Poa bulbosa*، *Secale cereale* و *Lolium rigidum*، *Trifolium campestere*، *Aegilops triuncialis*، *Medicago laciniata* و *Onobrychis radiata* گردید، در حالی که منجر به حذف گونه های نظیر *Calendula persica*، *Astragalus sp* (بوتای)، *Gundelia tournefortii*، *Lotus ornithopodioides*، *Agropyron elongatum*، *Bromus tomentellus*، *Festuca ovina*، *Stipa capensis* و *Prangos ferulacea* شد. همچنین گونه های *Calendula persica*، *Stipa barbata*، *Lolium perenne*، *Avena capensis* و *Medicago sativa* در هر دو تیمار مورد مطالعه حضور داشتند.

فاکتورهای سطحی خاک: با توجه به نتایج آماری حاصل از آزمون t غیرجفتی، مقایسه درصد پوشش گیاهی و خاک لخت و لاشبرگ در مرتع غیرمشجر نشان داد که در منطقه شاهد و آتش سوزی اختلاف معنی دار ($p < 0.05$) بین میانگین تیمارها وجود دارد. به گونه ای که درصد پوشش گیاهی و لاشبرگ در اثر آتش سوزی کاهش داشته ولی خاک لخت افزایش داشته است. ولی میزان سنگ و سنگ ریزه بین دو تیمار آتش سوزی و شاهد در مرتع مشجر اختلاف معنی داری را نشان نداد (شکل ۲).

1. Detrended Correspondence Analysis
2. Cononical Corespondance Analysis

تنوع گونه‌ای: در مرتع غیرمشجر شاهد و آتش‌سوزی شده، نتایج حاصل از تجزیه آزمون t غیر جفتی شاخص‌های تنوع، غنا و یکنواختی کل گونه‌های نشان دهنده این مطلب است که این شاخص‌ها اختلاف معنی‌دار ($p < 0/05$) دارند. به طوری که تنوع سیمپسون و شانون-وینر و غنای مارگالف کاهش یافته ولی شاخص یکنواختی هیل افزایش یافته است (شکل ۳).

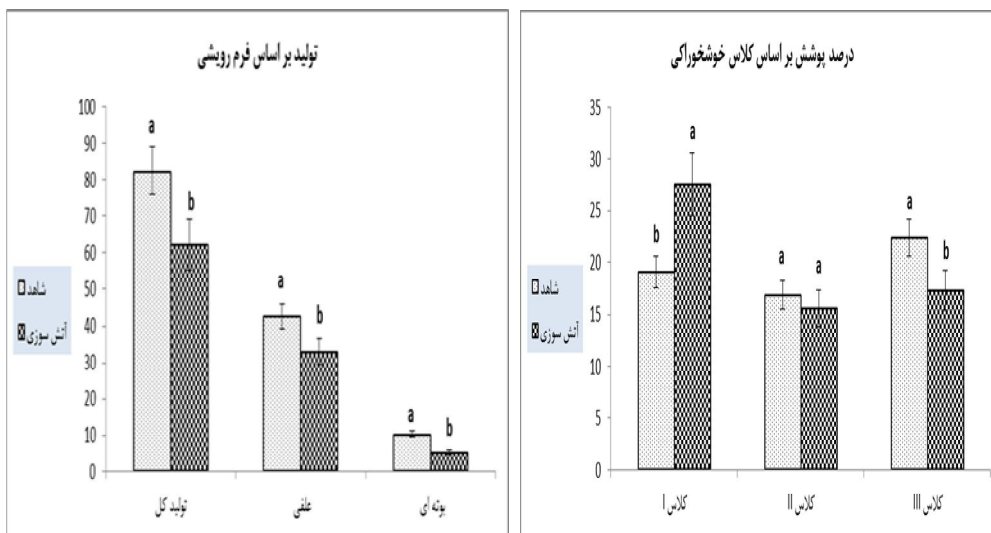
شکل ۲- بررسی فاکتورهای سطحی خاک در تیمار شاهد و آتش. شکل ۳- بررسی شاخص‌های تنوع گونه‌در تیمار شاهد و آتش.

حروف مختلف لاتین کوچک نشان دهنده اختلاف معنی‌داری ($p < 0/05$) در بین مناطق مختلف را نشان می‌دهد.

درصد پوشش گیاهی بر اساس کلاس خوشخوراکی: با توجه به نتایج آماری حاصل از آزمون t غیر جفتی، مقایسه درصد پوشش گیاهی بر اساس کلاس خوشخوراکی نشان داد که در منطقه شاهد و آتش‌سوزی اختلاف معنی‌دار ($p < 0/05$) بین میانگین تیمارها وجود دارد. به گونه‌ای که در منطقه آتش‌سوزی مشجر درصد پوشش گیاهان کلاس I کاهش و کلاس III افزایش یافته ولی درصد پوشش گیاهان کلاس II تفاوت معنی‌داری نداشته است (شکل ۴).

تولید براساس فرم رویشی: نتایج حاصل از آزمون t غیر جفتی تولید کل، علفی‌ها و بوته‌ای‌ها در مرتع غیرمشجر بین دو تیمار آتش‌سوزی و شاهد نشان داد که بین آنها اختلاف معنی‌دار ($p < 0/05$) وجود

دارد، به طوری که در تیمار آتش‌سوزی میزان تولید کل علوفه خشک نسبت به تیمار شاهد کاهش داشت (شکل ۵).

شکل ۵- مقایسه میانگین تولید (gr/cm^2)

در فرم‌های رویشی.

شکل ۴- بررسی درصد پوشش گیاهی بر اساس

کلاس خوشخوراکی.

حروف مختلف لاتین کوچک نشان دهنده اختلاف معنی‌داری ($p < 0.05$) در بین مناطق مختلف را نشان می‌دهد.

خصوصیات فیزیکی شیمیایی خاک: نتایج حاصل از آنالیز آزمون t غیر جفتی بررسی میانگین درصد رس، سیلت و شن در تیمار شاهد و آتش‌سوزی نشان دهنده این مطلب است که مقدار رس، سیلت و شن خاک در تیمار آتش‌سوزی شده اختلاف معنی‌داری با شاهد ندارد. نتایج حاصل از آنالیز آزمون t غیر جفتی بررسی میانگین درصد رطوبت خاک در تیمار سوخته و شاهد نشان دهنده این مطلب است که میزان رطوبت خاک در تیمار شاهد نسبت به سوخته کاهش یافته ولی اختلاف معنی‌داری با آن نداشته است. بررسی مشخصه هدایت الکتریکی و اسیدیته خاک نشان‌دهنده این مطلب می‌باشد که میزان هدایت الکتریکی خاک و اسیدیته در تیمار شاهد با آتش‌سوزی اختلاف معنی‌دار ($p < 0.01$) دارد. به گونه‌ای که آتش‌سوزی منجر به افزایش هدایت الکتریکی و اسیدیته خاک شده است. همچنین بررسی مشخصه درصد کربن آلی خاک، آهک و نیتروژن کل در تیمار سوخته و شاهد نشان دهنده

اختلاف معنی دار ($p < 0/01$) است. به گونه‌ای که در منطقه آتش‌سوزی افزایش درصد کربن آلی و آهک و کاهش نیتروژن کل مشاهده شده است. پتاسیم فسفر قابل جذب در تیمار سوخته و شاهد اختلاف معنی دار ($p < 0/01$) دارند، به گونه‌ای که در منطقه آتش‌سوزی افزایش میزان پتاسیم و فسفر قابل جذب خاک مشاهده شده است (جدول ۱).

جدول ۱- نتایج حاصل از آنالیز آزمون t غیر جفتی عوامل خاک در تیمار سوخته و شاهد.

معنی‌داری	میانگین	تیمار	عوامل خاک
0/13 ^{ns}	18/95 ± 1	شاهد	درصد رس
	19/43 ± 1/08	آتش‌سوزی	
0/33 ^{ns}	23/17 ± 2/18	شاهد	درصد سیلت
	22/91 ± 1/98	آتش‌سوزی	
0/21 ^{ns}	56/8 ± 2/10	شاهد	درصد شن
	54/76 ± 2/88	آتش‌سوزی	
0/35 ^{ns}	5/95 ± 1/86	شاهد	رطوبت
	5/35 ± 0/77	آتش‌سوزی	
0/00 ^{**}	0/497 ± 0/088	شاهد	هدایت الکتریکی
	0/831 ± 0/153	آتش‌سوزی	
0/00 ^{**}	7/232 ± 0/092	شاهد	اسیدیته
	8/412 ± 0/531	آتش‌سوزی	
0/005 ^{**}	2/52 ± 0/414	شاهد	کربن آلی
	3/064 ± 0/353	آتش‌سوزی	
0/00 ^{**}	14/44 ± 6/64	شاهد	آهک
	27/86 ± 6/43	آتش‌سوزی	
0/00 ^{**}	0/029 ± 0/003	شاهد	نیتروژن کل
	0/021 ± 0/003	آتش‌سوزی	
0/00 ^{**}	256 ± 16/12	شاهد	پتاسیم قابل جذب
	298/30 ± 21/07	آتش‌سوزی	
0/00 ^{**}	17/40 ± 1/50	شاهد	فسفر قابل جذب
	24/60 ± 2/01	آتش‌سوزی	

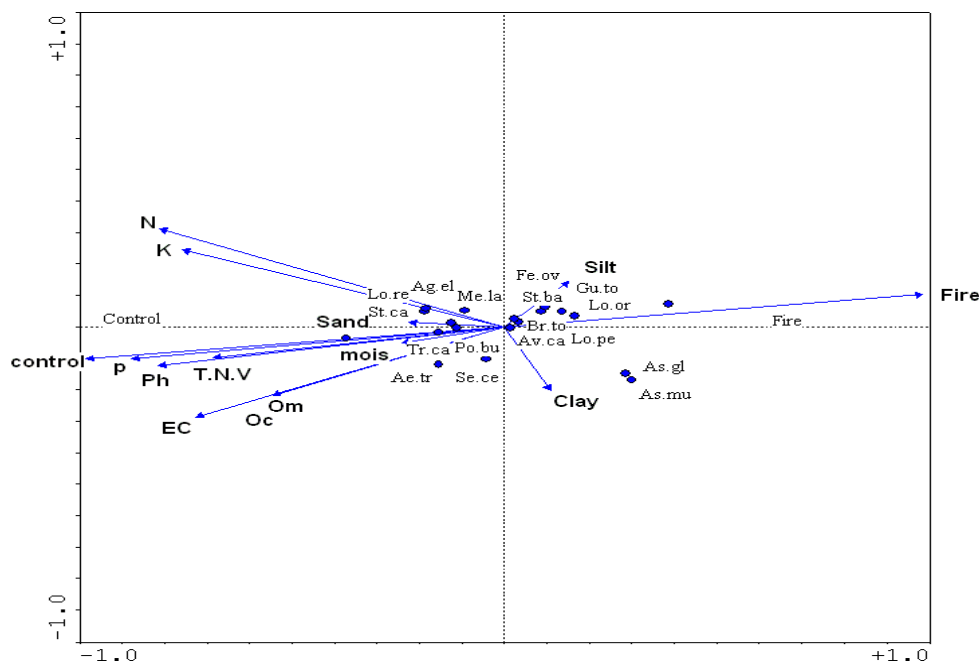
** اختلاف معنی دار بین تیمارها در سطح 0/01 درصد وجود دارد، ns اختلاف معنی دار بین تیمارها وجود ندارد.

روابط بین عوامل خاکی با گونه‌های گیاهی در تیمار آتش‌سوزی و شاهد: نتایج نشان داد که اثر عوامل خاک شامل بافت (رس، سیلت و شن)، درصد رطوبت، درصد مواد آلی، اسیدیته خاک، هدایت الکتریکی، آهک، نیتروژن، پتاسیم و فسفر بر روی پوشش گیاهی منطقه معنی‌دار است ($F\text{-ratio} = ۴/۱۴۱$) و ($P\text{-value} = ۰/۰۰۱$). بر اساس دیاگرام دوبعدی حاصل از روش CCA که موقعیت عوامل مورد مطالعه را در قالب محورهای مختصات و به صورت بردارهایی در دو جهت مثبت و منفی نشان می‌دهد می‌توان بیان کرد که عوامل خاکی در تیمار شاهد و آتش‌سوزی شده، درصد سیلت با جهت مثبت محور اول و دوم، شاخص‌های نیتروژن، پتاسیم و درصد شن با جهت منفی محور اول و مثبت محور دوم، فاکتورهای آهک، درصد رطوبت، اسیدیته، هدایت الکتریکی، درصد کربن آلی و درصد مواد آلی با جهت منفی محور اول و دوم و درصد رس با جهت مثبت محور اول و منفی محور دوم همبستگی نشان می‌دهند (جدول ۲).

جدول ۲- همبستگی متغیرهای خاکی با دو محور نخست در روش CCA.

محور دوم	محور اول	علامت اختصاری	عوامل محیطی
-۰/۱۲	-۰/۳۲	Mois	درصد رطوبت
-۰/۳۶	۰/۲۷	Clay	درصد رس
-۰/۳۰	۰/۰۸	Sand	درصد شن
۰/۳۳	۰/۴۱	Silt	درصد سیلت
-۰/۴۲	-۰/۸۴	EC	هدایت الکتریکی
-۰/۳۲	-۰/۹۱	pH	اسیدیته خاک
-۰/۴۲	-۰/۴۸	Om	درصد کربن آلی
-۰/۴۳	-۰/۴۸	Oc	درصد مواد آلی
۰/۴۷	-۰/۸۹	N	نیتروژن
-۰/۹۲	-۰/۱۸	P	فسفر قابل جذب
-۰/۱۲	۰/۲۲	K	پتاسیم قابل جذب
۰/۳۸	-۰/۷۸	T.N.V	آهک

همچنین شکل (۶) و جدول (۲)، نشان می‌دهند که تحت آتش‌سوزی به دلیل برهم خوردن تعادل اکولوژیکی، عوامل شیمیایی خاک اثر خود را نشان نداده و در نتیجه خصوصیات فیزیکی که از پایداری بالاتری برخوردارند، در قالب بردارهای رس و سیلت نمود یافته‌اند. فاکتورهای درصد رس و سیلت تأثیر بیشتری بر گونه‌های *Lotus Astragalus Murinus Stipe barbata Astragalus glamceus Secale cereale ornithopodioides*، *Secale cereale Avena capensis Gundelia tournefortii*، *Secale cereale ornithopodioides Bromus tomentellus* و *Lolium perenne* داشتند. این در حالی است که، در تیمار شاهد گونه‌های *Medicago Aegilops triuncialis Lolium rigidum Stipa capensis Trifolium campestere Poa bulbosa* و *laciniata* تحت تأثیر خصوصیات شیمیایی شامل میزان کربن آلی، مواد آلی، هدایت الکتریکی، اسیدیته، نیتروژن قرار گرفتند.

As.gl: *Astragalus glamceus*, As.mu: *Astragalus murinus*, Br.to: *Bromus tomentellus*, Fe.ov: *Festuca ovina*, Lo.or: *Lotus ornithopodioides*, Se.ce: *Secale cereale*, Tr.ca: *Trifolium campestere*, Me.la: *Medicago laciniata*, Ag.el: *Agropyron elongatum*, Ae.tr: *Aegilops triuncialis*, Lo.pe: *Lolium perenne*, St.ca: *Stipa capensis*, Gu.to: *Gundelia tournefortii*, po.bu: *Poa bulbosa*, Lo.ri: *Lolium rigidum*, On.ra: *Onobrychis radiata*, Av.ca: *Avena capensis*

شکل ۶- دیاگرام دوبعدی گونه‌های گیاهی مرتع با عوامل خاکی در روش CCA.

بحث و نتیجه گیری

دلیل اصلی ماندگاری و افزایش گندمیان چندساله به مقاومت آنها در برابر آتش سوزی مربوط است که ناشی از قرار گرفتن جوانه‌ی رشد آنها در سطح یا زیر زمین است (اورتمن و برن، ۲۰۰۸)، اما در بوته‌ای‌ها که جوانه‌ی رشد آنها بالاتر از سطح زمین است در مقابل آتش بیشتر آسیب می‌بینند و چوبی بودن ساقه نیز بر شدت و حرارت سوخته شدن آنها می‌افزاید و آسیب‌پذیری آنها را بیشتر می‌کند. یکساله‌ها نیز در سال‌های اولیه پس از آتش سوزی حدود ۱۵ درصد کاهش نشان داده‌اند. زیرا آنها فقط از طریق بذر تکثیر می‌شوند و ممکن است که بعضی گونه‌ها فصل رشد آنها به پایان نرسیده باشند، بنابراین قبل از اینکه به تولید بذر برسند از بین رفته‌اند که با کار محققان انگل و همکاران (۱۹۹۸)، سرتینی (۲۰۰۵) و فتاحی و طهماسبی (۲۰۱۰) مطابقت دارد. همچنین حذف درختچه‌ها بر اثر آتش شاید به دلیل قطر کم تنه‌ی آنها و وجود بوته‌های گون جهت فراهم نمودن سوخت باشد. گاوورا و همکاران (۱۹۹۹) به این نتیجه رسیدند که آتش سوزی بیشترین تأثیر را بر روی گونه‌های درختچه‌ای چوبی که قطر کمی (قطر برابر سینه ۱۰ تا ۲۵ سانتی‌متر) داشته‌اند که با نتایج این تحقیق هم‌خوانی دارند. بر اساس نتایج بدست آمده در این تحقیق، درصد رس، سیلت و شن مرتع در تیمار سوخته نسبت به شاهد تغییر چندانی نداشته‌است. این امر می‌تواند به علت زمان کم پس از آتش سوزی و جنس خاک و میزان ماده آلی متفاوت در این منطقه باشد. نتایج این تحقیق نشان داد که در مرتع درصد رطوبت خاک، تیمارهای شاهد و آتش سوزی تغییرات چشم‌گیری مشاهده نشد. با توجه به این‌که توانایی خاک برای جذب آب پس از آتش سوزی به طور مستقیم به درجه حرارت خاک و مقدار مواد آلی مصرف شده بستگی دارد، می‌تواند یکی از دلایل تغییر نکردن رطوبت باشد. الدیابانی (۲۰۱۱) بیان می‌دارد که با افزایش حرارت، مقدار ماده آلی خاک و ظرفیت نگهداری رطوبت کاهش می‌یابد. کاهش رطوبت خاک در منطقه آتش سوزی شده به دلیل حذف پوشش گیاهی، هوموس و در معرض قرار گرفتن خاک به طور مستقیم در برابر عوامل جوی می‌باشد که باعث کاهش ظرفیت ذخیره آب در خاک می‌باشد، که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد.

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که تیمارهای سوخته همواره میزان هدایت الکتریکی و اسیدیته بیشتر از تیمارهای شاهد شده‌است. همواره میزان هدایت الکتریکی به دلیل شدت فعل و انفعالات شیمیایی و زیستی در لایه‌های سطحی خاک بیشتر از بخش عمیق خاک است. دلیل افزایش هدایت الکتریکی در عرصه‌های سوخته را می‌توان این گونه بیان کرد که رها شدن یون‌های معدنی

حاصل از سوختن مواد آلی باعث افزایش هدایت الکتریکی خاک می‌گردد و ضریب هدایت الکتریکی به صورت بی‌دوام و زودگذر افزایش می‌یابد. همچنین افزایش میزان اسیدیته خاک، به دلیل حضور اکسیدهای پتاسیم و سدیم، هیدروکسیدها و کربنات‌ها، افزایش اسیدیته خاک دوام زیادی نداشته و زیاد به طول نمی‌انجامد و اغلب طی یک فصل مرطوب از بین می‌رود. اما فرم کلسیت تا مدت بیشتری پس از آتش‌سوزی دوام می‌یابد و به عمق‌های پایین‌تر نیز نفوذ خواهد نمود. بالا رفتن مقدار اسیدیته می‌تواند یکی از فواید آتش‌سوزی باشد چرا که با افزایش واکنش خاک، قابلیت جذب عناصر در خاک بالا می‌رود (ولز و همکاران، ۱۹۷۹). تحقیقات بانج شفیع و همکاران (۲۰۱۰) در جنگل‌های شمال، همت‌بلند و همکاران (۲۰۱۰) در منطقه مریوان و حسن‌زاده و همکاران (۲۰۱۳) در استان گلستان که در مناطق دامنه‌ای و دشتی با اقلیم‌های نیمه مرطوب تا نیمه خشک صورت گرفته اند، نشان دهنده‌ی اثر معنی‌دار آتش بر میزان اندازه هدایت الکتریکی خاک است که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. مطالعات زیادی افزایش معنی‌داری اسیدیته خاک سطحی را گزارش داده‌اند بانج شفیع و همکاران (۲۰۱۰)، همت‌بلند و همکاران (۲۰۱۰)، حسن‌زاده و همکاران (۲۰۱۳) و عارف و همکاران (۲۰۱۱) که با نتایج این تحقیق هم‌خوانی دارند نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که آتش‌سوزی باعث افزایش میزان درصد مواد خنثی‌شونده می‌شود، زیرا پس از آتش‌سوزی میزان کاتیون‌های کلسیم، منیزیم، و پتاسیم و آنیون‌های SO_4^- به طور قابل ملاحظه‌ای در محلول خاک افزایش یافته‌است. بانج شفیع و همکاران (۲۰۱۰)، خلیل‌پور و همکاران (۲۰۱۳)، گرانگد و همکاران (۲۰۱۱) و هابنساک و همکاران (۲۰۰۹) اثر آتش‌سوزی را بر افزایش درصد مواد خنثی‌شونده معنی‌دار می‌دانند که با نتایج حاصل از این تحقیق مطابقت دارد. در حالی‌که با تحقیق همت‌بلند و همکاران (۲۰۱۰) و حسن‌زاده و همکاران (۲۰۱۳) مبتنی بر این‌که درصد مواد خنثی‌شونده تحت تأثیر آتش‌سوزی تغییر معنی‌داری پیدا نمی‌کند، با نتایج حاصل از این تحقیق هم‌سو نیست.

نتایج حاصل از این تحقیق نشان‌دهنده این مطلب می‌باشد که آتش باعث افزایش میزان کربن آلی خاک در مرتع شده‌است. دلیل افزایش کربن آلی پس از وقوع آتش، کاهش میزان معدنی شدن به دلیل کاهش فعالیت‌های بیولوژیکی از طریق کاهش تجزیه مواد هوموسی در اثر سوختن، اتصال کربن آلی با مواد معدنی و حفاظت در مقابل تجزیه بیوشیمیایی همانند ترکیبات کربنی معطر، تغییر شکل مواد آلی به مواد بسیار پایدار نظیر کاهش اکسیژن و کربن آلکیل‌ها و تولید زنجیره‌های کربنی کوتاه، به‌علاوه تولید مواد آب‌گریز در سطح خاک و تکرار ورود گونه‌های تثبیت کننده ازت در تیمارهای سوخته

بوده است (همت بلند و همکاران، ۲۰۱۰). کاسی و همکاران (۲۰۰۹) مثبت بودن اثرات آتش بر روی ظرفیت کربن آلی خاک به میزان هشت درصد طی ۱۰ سال پس از آتش‌سوزی در افق A افزایش داشته است، که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. همچنین نتایج این تحقیق هم‌سو با تحقیقات همت بلند و همکاران (۲۰۱۰)، خلیل‌پور و همکاران (۲۰۱۳) و اکیونکی (۲۰۰۶) است. این در حالی است که با کار محققین نظیر بانج‌شفیعی و همکاران (۲۰۱۰) مبنی بر کاهش کربن آلی خاک در اثر آتش و حسن‌زاده و همکاران (۲۰۱۳) دال بر بی‌تأثیر بودن آتش بر میزان کربن آلی خاک، هم‌سو نمی‌باشد.

نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد که میزان نیتروژن در تیمارهای سوخته، کاهش معنی‌داری داشته است. کاهش عمومی نیتروژن قابل جذب در تمام مناطق سوخته نسبت به مناطق شاهد می‌تواند به این دلیل باشد که در اثر سوخته شدن ماده آلی و فراهم شدن شرایط مناسب برای استقرار پوشش علفی زمینه جذب هر چه بیشتر نیتروژن توسط گیاهان فراهم شده و در نتیجه مقدار نیتروژن قابل جذب کاهش می‌یابد (محمدی فاضل و صفایی، ۲۰۰۰). همچنین نوع خاک و شرایط اقلیمی منطقه نیز می‌تواند بر میزان عناصر غذایی خاک پس از آتش تأثیرگذار باشد. نتایج این تحقیق هم‌سو با تحقیقات بامز و همکاران (۱۹۹۸) و اهرنفلد (۲۰۰۳) است. اما با تحقیقات لانس و همکاران (۲۰۰۵)، گومز-ری و همکاران (۲۰۱۳) و بادیا و همکاران (۲۰۱۴) مبنی بر این‌که غلظت نیتروژن در تیمار سوخته پس از آتش‌سوزی بیشتر از تیمار شاهد می‌باشد، هم‌خوانی ندارد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد که میزان فسفر و پتاسیم در تیمارهای سوخته، افزایش معنی‌داری داشته است. افزایش فسفر خاک در منطقه سوخته در اثر تجزیه خاکستر و معدنی شدن فسفر آلی در اثر حرارت می‌باشد (بادیا و همکاران، ۲۰۱۴). فسفر قابل جذب در عرصه سوخته همواره بیشتر از عرصه شاهد است و تغییرات اسیدیته به طرف خنثی، حاصل از اعمال آتش‌سوزی بر حضور فسفر اثر مثبت دارد. بنابراین آتش‌سوزی در افزایش فسفر قابل جذب موثر است (ماتریکس سولرا و همکاران، ۲۰۱۱). از طرفی با توجه به این‌که پتاسیم در طی آتش‌سوزی به صورت گازی شکل در اتمسفر رها می‌شود و همچنین از لاشبرگ‌های موجود در سطح خاک آزاد می‌شود، ممکن است دلیلی بر این باشد که در آتش‌سوزی‌های مکرر از میزان پتاسیم موجود در خاک کم نشود (ولز و همکاران، ۱۹۷۹). در اصل قابلیت دسترسی مواد معدنی در اثر آتش‌سوزی می‌یابد و میزان افزایش وابسته به نوع مواد، نوع گونه‌های گیاهی

سوخته، خصوصیات خاک و میزان و نحوه پروسه آب‌شویی است (نف و همکاران، ۲۰۰۵). نتایج این تحقیق با تحقیقات همت‌بلند و همکاران (۲۰۱۰)، شریفی و همکاران (۲۰۱۴)، حسن‌زاده و همکاران (۲۰۱۳)، اکینکی (۲۰۰۶) و مونیر و همکاران (۲۰۰۶)، عارف و همکاران (۲۰۱۱)، گومز-ری و همکاران (۲۰۱۳) و بادیا و همکاران (۲۰۱۴) مطابقت دارد. این در حالی است که با نتایج حاصل از تحقیق بانج‌شفیعی و همکاران (۲۰۱۰) مبنی بر اینکه آتش بر میزان فسفر و پتاسیم قابل جذب بی‌تأثیر است، هم‌خوانی ندارد. نتایج این تحقیق نشان داد که در تیمار شاهد مهم‌ترین عوامل حاکی تأثیرگذار بر تغییرات پوشش گیاهی شامل، نیتروژن، فسفر، پتاسیم، درصد رطوبت، شن و سیلت می‌باشند. این درحالی‌است که در تیمار آتش، بیشترین عوامل تأثیرگذار میزان سیلت، رس، درصد رطوبت، هدایت الکتریکی، کربن آلی و اسیدیته می‌باشند، این روند شاید به دلیل افزایش مواد معدنی و اسیدیته و کاهش رطوبت به عنوان عامل محدود کننده، در اثر آتش‌سوزی باشد. علاوه بر این پتاسیم و درصد شن و میزان آهک در تیمار آتش‌سوزی تأثیر کم‌تری بر روی پوشش گیاهی داشت.

نتایج حاصل از این تحقیق و تحقیقات صورت گرفته توسط سایر محققین حاکی از اثرات مثبت آتش‌سوزی بر بیشتر خصوصیات شیمیایی خاک بوده و اثرات آن بر روی تغییرات پوشش گیاهی، با توجه به شرایط مختلف منطقه، نوع گونه‌های گیاهی موجود، متفاوت بوده و در بعضی موارد مثبت و یا منفی است. اما صرفاً به دلیل غنای معدنی خاک، برای هیچ‌گونه مرتع مشجر و غیرمشجری در غرب کشور پیشنهاد نمی‌گردد.

منابع

1. Aref, I.M., EL-Atta, H.A., and AL-Ghamde, A.R.M. 2011. Effect of forest fires on tree diversity and some soil properties. *International Journal of Agriculture and Biology*. 13(5): 659-664.
2. Badia, D., Marti, C., Aguirre, A.J., Aznar, J.M., Gonzalez-Perez, J.A., De la Rosa, J.M., Leon, J., Ibarra, P., and Echeverria, T. 2014. Wildfire effects on nutrients and carbon of a *Rendzic Phaeozem* in NE Spain. Changes at cm-scale topsoil. *Journal of Catena*. 113: 267-275.
3. Banej Shafiei, A., Akbarinia, M., Azizi, P., and Eshaghi Rad, J. 2010. Impacts of fire on some chemical properties of forest soil in north of Iran, (Case study: Kheyroudkenar forest). *Iranian Journal of Forest and Poplar Research*. 18(3): 366-379.
4. Barnes, B.V., Zak, D.R., Denton, S.R., and Spurr, S.H. 1998. *Forest ecology*. John Wiley and Sons, USA. 187p.

5. Cassie, L., Hebel, J.E., and Smith, K. 2009. Invasive plant species and soil microbial response to wildfire burn severity in the Cascade Range of Oregon. *Journal of Applied Soil Ecology*. 42: 150-159.
6. Certini, G., 2005. Effects of fire on properties of forest soils: A review. *Journal of Oecologia*. 143: 1-10.
7. Ehrenfeld, J.G., 2003. Effects of exotic plant invasions on soil nutrient cycling processes. *Ecosystems*. 6: 503-523.
8. Ekinci, H., 2006. Effect of forest fire on some physical, chemical and biological properties of soil in Canakkale, Turkey. *International Journal of Agriculture and Biology*. 8(1): 102-106.
9. Eldiabani, G., 2011. Forest fires and their effect on chemical and physical properties of soil in north-eastern, Libya. Ph.D. Thesis, Geographical and Environmental Sciences, University of Bradford, Division of Archaeological. 228p.
10. Engle, D.M., Mitchell, R.L., and Stevens, R.L. 1998. Late growing season fire effects in mid successional tall grass prairies. *Journal of Range Management*. 22: 22-23.
11. Fattahi, B., and Tahmasebi, A. 2010. Fire influence on vegetation changes of Zagros mountainous rangelands (Case study: Hamedan province). *Rangeland*. 4(2): 228-239.
12. Gheythouri, M., 2003. Identification of ecological region in Iran; rangeland types of Kermanshah Province. Research Institute of Forests and Rangelands Press. Tehran. 145P.
13. Ghorbani, J., 2015. Multivariate analysis of ecological data. Sari Agricultural Science and Natural Resources University Press. Sari. 328P. (Translated in Perasian).
14. Gomez-Rey, M.X., Couto-Vazquez, A., Garcia-Marco, S., and Gonzalez-Prito, S.J. 2013. Impact of fire and post-fire management techniques on soil chemical properties. *Journal of Geoderma*. 195-196: 155-164.
15. Gonzalez-Pereza, J.A., Gonzalez-Vila, F.J., Almendros, G., and Knicker, H. 2004. The effect of fire on soil organic matter- a review. *Environment International Journal*. 30: 855-870.
16. Granged, A.J.P., Zavala, L.M., Antonio, J., and Bárcenas-Moreno, G. 2011. Post-fire evolution of soil properties and vegetation cover in a Mediterranean heathland after experimental burning: A 3-year study. *Journal of Geoderma*. 164: 85-94.
17. Guevara, J.C., Stasi, C.R., Wuilloud, C.F., and Estevez, O.R. 1999. Effects of fire on rangeland vegetation in south-western Mendoza plains Argentina: composition, frequency, biomass, productivity and carrying capacity. *Journal of Arid Environments*. 41: 27-35.

18. Hassanzadeh, B., 2013. The effect of fire on soil physical properties and trees regeneration in Golestan Province. M.Sc, Thesis of Forestry, Sari Agricultural Science and Natural Resources University. 104p.
19. Hassanzadeh, B., Pourmajidian, M., and Hojati, M. 2013. The effect of fire on soil physical properties (Case study; Loveh forestry project). First National Conference of Environment, Energy and Biological Defense, Mehr Arvand University, Meybod. 21p.
20. Haubensak, K., Antonio, C.D., and Wixon, D. 2009. Effect of fire and environmental variables and composition in grazed salt desert shrub lands of the Great Basin (USA). *Journal of Arid Environments*. 73: 643-650.
21. Hemmatboland, I., Akbarinia, M., and Banej Shafiei, A. 2010. The effect of fire on some soil chemical properties of oak forests in Marivan region. *Iranian Journal of Forest and Poplar Research*. 18(2): 205-218.
22. Javadi, S.A., and Mamoon, Z. 2011. Natural burning effects on some vegetation and soil characteristics of rangeland (Case study: Pir Gol Sorkh Behbahan rangeland). *Renewable Resources Research Journal*. 2(1): 45-54.
23. Khalilpour, M., Pourmajidian, M., and Jalilvand, H. 2013. Investigation the effect of fire on soil physico-chemical properties, diversity, and number and earth worm biomass (Case study: Dill protected area in Kohgilouyeh and Boyerahmad Province). M.Sc. Thesis of Forestry, Sari Agricultural Science and Natural Resources University. 185p.
24. Lance T.V., Wester, D.B., Mitchell, R.B., and Fuhlendorf, S.D. 2005. Fire and grazing effects on wind erosion, soil water content, and soil temperature. *Journal of Environmental Quality*. 34: 1559-1565.
25. Maringer, J., Wohlgemuth, T., Nef, C., Pezzatti, G.B., and Conedera, M. 2012. Post-fire spread of alien plant species in a mixed broad-leaved forest of the Insubric region. *Flora*. 207: 19-29.
26. Mataix-Solera, J., Cerda, A., Arcenegui, V., Jordan, A., and Zavala, L.M. 2011. Fire effects on soil aggregation: A review. *Journal of Earth-Science Reviews*. 109: 44-60.
27. Mesdaghi, M., 2001. Range management in Iran. Astan Ghods Publication, Mashhad. 333p. (Translated in Persian).
28. Mohammadi Fazel, A., and Safaei, M. 2000. World value of diversity. Environment Protection Organization Press. 320p. (Translated in Persian).
29. Monier, M., Ghani, A.E., and Marei, A.H. 2006. Vegetation associates of the endangered *Randonia africana* and its soil characteristics in an arid desert ecosystem of western Egypt. *Journal of Acta Botanica Croatica*. 65(1): 83-99.
30. Neff, J.C., Harden, J.W., and Gleixner, G. 2005. Fire effects on soil organic matter content, composition and nutrients. NRC Research Press. 35:2178-2187.
31. Ortman, J., and Beran, D.D. 2008. Grassland management with prescribed Fire. Nebraska cooperative extension. 148: 122-132.

32. Sharifi, Z., Nazari, Ch., Mohammadi Samani, K., and Shabaniyan, N. 2014. Investigation of the chemical resume effect of fire in forest soil after 3 years. 3rd Iran National Conference of Natural Resources Researches, Kordestan University. 9p.
33. Ter Braak, C.J.F., and Smilauer, P. 2002. CANOCO reference manual and CanoDraw for Windows user's guide: Software for Canonical Community Ordination (version 4.5). Ithaca, NY: Microcomputer Power. 500p.
34. Vahabzadeh, A., 2009. Environment identification. Mashhad Jihad Daneshgahi Press, Mashhad. 722p. (Translated in Persian).
35. Wells, C.G., Campbell, R.E., DeBano, L.F., Lewis, C.E., Fredriksen, R.L., Franklin, E.C., Froelich, R.C., and Dunn, P.H. 1979. Effects of fire on soil, a state-of knowledge review. USDA Forest Service, Washington Office, General Technical Report WO7.
36. Wienk, C.L., Sieg, C.H., and Mcpherson, G.R. 2004. Evaluating the role of cutting treatment, fire and soil seed banks in an experimental framework Forest of the Black Hills. South Dakota. Journal of Forest Ecology and Management. 192: 375-393.